

skulle det være for at opnå det, der sådan set også var baggrunden for amtskommunens henvendelse, nemlig at man ville bringe sig i en situation, hvor forudsætningerne for, at regeringen ville sætte en sanktionsmekanisme i kraft, ikke var til stede.

Det er rimelig entydigt, hvad det er for en situation, og det kan man læse i den finanslovaftale, der er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Der er ikke noget som helst unaturligt i den, og det har været markeret meget præcist, hvad hensigten skulle være, for at en dispensation kunne komme på tale. Noget andet er så, at når dispensationen er givet, er det jo en dispensation til at genåbne budgettet, og så kan man sådan set sætte skatten op og ned, som man har lyst til.

Kl. 15.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Det var en taletid til den gode side, men jeg fandt, at det var vigtigt, at de facetter også kom med.

Thomas Adelskov (S):

Først sætter regeringen sig ned sammen med sine hang-arounds fra Dansk Folkeparti og laver en aftale og truer Vestsjællands Amt med at blive straffet. Så holder man et møde med Vestsjællands Amt og derefter, umiddelbart efter det møde, stiller ministeren sig op foran snurrende kameraer og siger i TV 2/Øst: Hvis Vestsjællands Amt vil vedtage et nyt budget, som gør, at aftalen, regeringen har med amterne, bliver overholdt, så er jeg indstillet på at give en sådan dispensation. Det kræver altså, at man vedtager et nyt budget i Vestsjællands Amt uden skatteforhøjelser.

Punktum. Sværere er det da ikke. Og sidder man som amtsrådsmedlem og ser sin nyhedsudsendelse, må man da kunne forstå, at det er det eneste, der er at gøre, nemlig at behandle et budget, der betyder, at man fjerner skatteforhøjelsen fuldstændig, eller også er der intet at gøre.

Der er ikke, som ministeren senere svarer Folketinget, alle muligheder for at forhandle budgettet, også en skattensættelse på 0,2 pct.

Derfor er det altså en bøllemani, og det er en bøllemani, som også amtet udviser over for amtsrådsmedlemmerne, når man går ind og truer dem med, at de kan blive holdt personligt økonomisk ansvarlige for den skattestigning, som de én gang har vedtaget.

Det er da mærkværdigt, at ministeren eller embedsmændene i ministeriet ikke reagerer på det her og siger til Vestsjællands Amt: Det kan I ikke, selvfølgelig overholder de loven derude.

Men man lader det bare være, og man venter med at reagere over for Vestsjællands Amt, til der bliver stillet spørgsmål i Folketinget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Adelskov, og så er det fru Sandy Brinck som medspørger for sidste gang.

Sandy Brinck (S):

Ministeren redegjorde for, at inhabilitet er, når der er omstændigheder, som skaber tvivl.

Jeg kan sådan set godt forstå, hvis man oplever det sådan ude i Vestsjællands Amt. For ministeren siger på den ene side til offentligheden den 4. november: Det kræver altså, at man vedtager et nyt budget i Vestsjællands Amt uden skatteforhøjelser.

Men når ministeren så under sit ministeransvar skal svare på et spørgsmål fra hr. Thomas Adelskov, så siger han: Der er hermed ikke knyttet betingelser om udfaldet af den fornyede budgetforhandling til dispensationen.

Det er da tvivl, det er da ikke voldsomt upartisk, og klagen går mig bekendt netop på processen. Det er en proces, som ministeren har været ganske meget involveret i, også med meget forskellige udmeldinger, og dermed har ministeren bidraget til at skabe tvivl.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg fornemmer nu, at de, der bidrager til at skabe tvivl, er spørgerne og den ærede medspørger. De misforstår bevidst denne sag, som ikke er synderlig kompliceret.

Hvis man vil se, hvad det er for en dispensation, der er givet, kan man læse den dispensationsskrivelse, der er afsendt til Vestsjællands Amt, mere indviklet er det ikke.

Så minder jeg om, at hele spørgsmålet om afgivelse af dispensation jo ikke er et spørgsmål, der er rejst af Indenrigsministeriet endside mig selv.

Det er jo et spørgsmål, der er rejst af amtet, som over for ministeriet har ønsket at komme i dialog om, hvad der skal til, for at der opstår en situation, hvor den mekanisme, som regeringen allerede i forbindelse med økonomiaftalerne i sommer tilkendegav, at man ville stille op med, hvis aftalen ikke blev fulgt, tages af bordet.